

و اختراع ابجده و سایر خطوط منسوخه قدیم و معمولة جدیده این عهده را
متذکر شود دور نبود که از خطوط قلمی که داشته به حروف چاپی از مائیین
کتابت و تاریخ اختراع هریک از آنها را سؤال نماید شکر خدارا که این مسائل
نیز بیان نیامد همینکه پرسید قلم همین قلم هاست که امروز متداول است
یا چیز دیگر بود گفته قلم های آهنی همین قلم های معروف بود که در هر جا
همین اسم گفته می شد.

اینجا می خواستم تمام گفته ها را دیگر بروید با این مشغول باشد من هم
کاردام احمد گفت اقا اگر مرکب راهم بگویند که چه طور واژجه
چیز می سازند دیگر سؤالی نمیکنم ماه رخ گفت مرکب را میخواهی چه بگنی

[نحوه ۱۲] بابلیان است با خط میخ عدد بک (۲) عدد ده (۲۰) عدد هزار (۲۰۰)
تقسیم سال به ماه شمسی و ماه به هفته و روز و تقسیم روز به ساعت و دقیقه و ثانیه از
محبین بابل است همینکه روز انها شش ساعت و شب شش ساعت بود که هر ساعت
انها صد ویست دقیقدامی کند خط میخ از جب براست نوشته می شد.

(براغلیف) یا ایکه کبرا غلیف (معنی مکتب کتاب مقدس) در همه اثار قدیم علکت
مصر پیداست از قرار یکه معلوم شده این خط درسه دوره بدون اینکه تغیرات اصولی به عمل آید
تکمیل شده دوره اول عبارت از ارتسام صور اجسامی است که از حیثیت آن اجسام منقوشه
یکان حالت یافدرت منویه ما کتب واضح می شود . مثلاً اگر رشادت کسی میخواستند شمشیر
میکشیدند مخاوت مجنوانتند کاش سرشاری مراسم میخودند این کتابه بیشتر برای خدا بان
و سلطین وضع شده بود .

دوره دویم (کیروت) یعنی کتابت علمای روحانی این خط عبارت از همان ارتسامات دوره اول
بود ولکن حرف اول صورت منقوشه منظور می شد نه معنی باحیثیت آنها

دوره سیم (دیونیت) یعنی کتابت عمومی این خط عبارت از همان صور مرسم دوره اول و دوره
دویم بود همینکه در این دوره سیم ارتسام صور خیلی ساده و نجارتی و عمومی بود به این معنی که
در دوره اول از نقشدهای منظور حالت او و در دوره دویم از صورت سلسله منظور حرف سین که حرف
اول اوست و در دوره سیم فقط سرمه کشیده می شد و منظور حرف سین بود .

صور براغلیف از دلایله باشند نوشته می شد چون رسم صور مقتضی کتابت عمودی بود همین
دوره سیم طائفه فنیک را به اختراع حروف ابجده یعنی علامات مخصوص کتابت وادر نمود و آن
علامات تا کنون چند صورت پیدا نموده و هر دفعه فقط برای سهولت تعلیم و آسانی کتابت آن
علام را تغییر داده اند ولی بحکم تقدیر این عهدما که نور معرفت عالم را کرفة و چشم عالمیان
باشده و کوششان بد او از حق پر کشته مایه ایها کرفتار دردی دوای عصیت خود در دست این
الف بای مندرس و بی مصرف و کنایه خود کرفتار مانده ایم فرداً فرداً همه میکویم باید اصلاح
نمود ولی منفعت اسلح اورا بلکه حزن خطای شماریم .

بایبرویم احمد گفت تو اگر بدکارهای من دخول و تصرف بگنی سنگ های خود را از تومیکیرم و امروز حاویات که خواهم خربد بتو قصہت نمیدهم ماه رخ گفت من هم نمیگذر ارم صورت مرابکشی یا بزغاله^{۱۲} تودا خل او طاق من بشود زنجیر طلا را که بتوداده ام پس میگیرم دیدم در میان دونفر شخص محترم برودت واقع خواهد شد و در این موقع پیش بندی از فرایض شریعت انسانیت است گفتم هیچ گدام به همدیگر انججه میگویند نگیند تفصیل ساختن مرکب را میگویم ترکیب او چنین است که مازو و دوده را بهم مخلوط نموده قدری آهن و صفح عربی داخل کرده قوام میدهند تاغلیظ و شفاف شد مرکب است این طور مرکب سازی دوهزار سال است معلوم بود به همچنین از نباتات هر گدام دارای روغن و شیر است از آب آنها می شود مرکب درست نمود اگر با آب پیاز در روی کاغذ خط نویسی تا خشکی د علامتی نمی ماند و چون بروی اتش بگیری خط ثابت نمایان می شود یعنی از رطوبت محظوظ نگردد واز انجمله است شیر انسان و حیوان و نیلوفر احمد از این تفصیلات خوشحال شد پاکه رخ رفتند من هم کارهای خود را تمام نموده رقصو بیرون بعد از ظهر بر گشتم در جیاط دم حوض آب از دحام بود ملتافت نشدم از پله های الار قسم دیدم روی پله ها دوده سیاه ریخته شده بر گشتم صدق را صد ایام احوال پرسم دیدم احمد را با سرو صورت سیاه می اورند در یاقتم که میخواسته است مرکب درست بگند از حالت او خنده ام گرفت تا مرادید گفت افچه قدر زحمت گشیده از میان دودگش دوده را بدان خود ریخته میخ و کاسه و مازو [۱۳] چه طور که فرموده بودید حاضر نمودم میخواستم که اتش بگنم و مرکب درست نمایم مادرم آمد کاسه را ریخت و زجاجات مرا ضایع نمود گفتم دوده را روی پله ها چرا ریخته بودی گفت اول آوردم بشم انشان بدهم نبود بقدری روی کاغذ ریخته دم پنجره گذاشت که بعد از آمدن نیکاه بگنید شاید از دامن روی پله های زیر ریخته شده من فوراً پله هارا فراوش نمودم میخواستم به احمد بگویم که از هر دوده سیاه

[۱۴] مازو پاریک نوعی درخت خار داراست در کردستان متصرفی ایران زیاد به عمل آید درخت مازو در یک سال بیچ دفعه (بار) میدهد و همه در دهانی جاود مصرف می شود دوهزار سال بیشتر است که مردم از خواص مازو مطلع می باشند و اورا استعمال میکنند.

نمی شود مرکب حوب درست نموده روغن دار لازم است که مخصوصاً میگشند اینرا نیز نگفته برجسته رفته بالا دیدم دم پچره باز روی یک طبقه کاغذ دوده را ریخته و رفته بادآمده همها را روی قالی و کاءذ جات پراشیده چه می شود کرد خنده دم صدای نمودم آمدند با هزار زحمت تمیز کردند . احمد چون مرکب ساخته سر اگرفت به این قدر زحمت خود و دیگر ان اگفانه نموده فکر کرده برود پیاز بیاورد بفشارد آیش را بگیرد مکتوب بنویسد و به محمود روی اتش گرفته خطرناک شاید و اوستادی خود را نشان بدهد . ما ز این فقره بی خبر یکدفعه باز صدای کریه احمد بلند شد رفته پائین دیدم نشسته چشمها یاش آمام نموده آب میریزد و در مقابلش پیاز بزرگی با چاقو و نعلبکی شکسته افتاده برد اشتم آدمهارا صدای نمودم آمدند دست و روی اورا شستند معلوم شد پیاز را بی بریده از روغن پیاز چشمها یاش سوزش نموده خواسته است بادست عالم بدتر شده چافورا انداخته نعلبکی را شکسته آب دماغ واش ک چشمها یاش بهم مخلوط شده حالت مضجعی داشت بعد از ارام شدن با صدای خوش آیند و ظریفی گفت اقا پس چرا اگفتند که پیاز در وقت بریدن چشم آدم را بی سوزاند گفتم هریز من همها را در یکدفعه نمی توان گفت چشم آدم تنها از پیاز نمی سوزد هر بیانی که در او روغن طابر موجود است کاه بریدن بی پرد و چون پرده چشم آدمی از سائر جزئیات صورت اطیف تراست دروی زودتر تأثیر میگند وی سوزاند در پیاز این روغن بیشتر است .

احمد از قرار یکه دیده بی شود از این امتحان نیز خوشی نیامده فردا ناشر بزغاله خود کاغذ نوشت به محمود نشان خواهد داد [۱۴] احمد رفت خود به خود گفته یک حرف بی موقع چه قدر مورث زحمتمن و دیگران گردید بعد از این هرگز به طفل چیزی یاد نمیدهم که نتواند امتحان نمود .

[۱۴] نشادر را بقدر دانه خردلی در چند قطره آب حل نمایی هر چه بنویسی معلوم نمی شود تا اتش کرفت خط ثابت نمایان کرد مرکب های کجاوی این عهد از مده چور یشنتر است ولی چون همه کس حالا از این مخفیات مطلع است دیگر این جور چیز هامعنی ندارد عمل نشادر از امتحانات خود مؤلف است در این میباوت به خیالش رسید و نمود و نتیجه حاصل شد در جای دیگر تا کنون مدیده و نشنبده ام (حاشید) اگر در زستان عشوکی سرمانخورد و پنج کند فور آیاز خام را دریزه ریزه نموده به همان جامکر طلا به نماید هم درد نمودنش ساکت می شود و هم بعد از سه چهار روز همان عشوکی بودی باید به حالت اول خود عود میگند .

وقت آدمی کران بهاست. کرها بکستند و کحائی هستند. تحصیل آتش و کربیت فرنگی.
اکشاف و سعور و تحصیل او شرح مختصر ارقوه حرارت

خواننده کان محترم را عرض می شود که اقا احمد معروف ماعلی الحساب
قرار گذاشتند هر وقت با من میل صحبت دارد اول پرسید که وقت دارم با او صحبت
بکنم یا نه و بعد از آن بگفته تمکن نماید. این طرح تازه را از تعلیمات محمود پاد
گرفته چون محمود هر شب کتابی در تعریف وقت آدمی از حکیم معروف
(آتویی) مخواهد حکیم در گران بها بودن ایام زندگی بخی نوع مایمیات مفیده
و در خور تمجید مؤلف ذکر میگند میگوید هیچ کس نباید وقت خود
با وقت دیگری را صایع نماید و در سویه تضییع وقت بالا میرود و میرود در ضمن
پیانات حکیمانه معانی جدیده قید میگند و تضییع وقت را چون قتل نفس
میشمارد میگوید هر فسادی که در عالم است از ندانستن قدر وقت است هر چیز
فوت شده را پیدا نمودن نمکن است مگر وقت فوت شده را که چون حرف از
دهن بیرون شده عود او محال است و با رویی که از بدن مفارقت نمود هرگز
رجوع نمیگنند. میگوید وقت است که انسان را به نیل اعمال مواهب حسن
موفق میدارد، وقت است که شخص تصورات خود را در نیک نامی و ترقی اینای
وطن خود بمقام اجرا بگذارد وقت است که در یک دقیقه او می شود سبب
احیای جمی شد، وقت است که در روی کاوش گوشه های مخفی عالم خلقت و کشف

حقایق و رموز مکونات را می‌گشته، البته وقت است که بهایم را ادب آموزد و وحشی دا رام می‌گشند، تعلیمات یاد میدهد، و به حرکات عجیب و غریب ممتاز می‌باشد، خلاصه حکیم در این باب تفصیلات دل پذیری نویسد و احمد هر شب که محمود این کتاب را می‌خواند یاد می‌گیرد نصائح حکیم به طفول نیز تأثیر نموده چند روز ایست که این کلمات را اند کرمیکند همین امر روز ماه رخ گفت برویم با غچه من به گهواره به نشینیم تو نکان بده با تو بشین من نکان بدhem احمد گفت خواهر جان من حالا وقت خود را قسمت نموده ام هر کاری در وقت معین و ساعت مشخص خواهم کرد برای گردش با غچه و حرکات (زیننا سپیک) مقوی بدن از ساعت چهار ساعت هفت بعد از ظهر است اگر زودتر از آن وقت گهواره را پراز نقل و بادام هم بگذی به با غچه نمی‌روم مادرش گفت پس وقت گریه تو گدام است گفت گریه نمودن جزو کار نیست که وقت مخصوصی داشته باشد هر وقت این باب گریه فراهم شد باید گریست راست است من می‌گریم ولی نهی جا دیروز محمود چرا لک مرابرداشت کاغذ خودش را مهر نماید او نقشه کتب خود شرایمن نشان نمی‌دهد می‌گوید محمودیکی و باره‌ی سازی اما بی اذن من لاک مرابر داشته صرف می‌گند البته در این صورت من بامد بکریم چون او بزرگ است من هر کز بروی او عاق نمی‌توانم بشوم و رو بروی او حرف نمی‌توانم بزم در اینجا چاره به جز گریه چیست؟

من رقم بالا احمد و ماه رخ نیز آمدند احمد گفت اقا فراموش کردم بشما بکویم دیروز در با غچه بودم محمود مراصدا نمود رقم بیرون در گوچه ایستاده بود شخص فقیری هبور می‌گرد پرسیدم چه می‌گویی گفت باین مرد فقیر نمایش بگن گفتم این چه تازه‌کی دارد در مملکت ما هر سونکا، بگذی این طور فقر است

من روزی ده دفعه پول از اقا گرفته آورده به آنها میدهم محمود گفت این شخص از انها نیست مسلمان هم نیست گبراست به اتش می‌پرستد من بر گشتم آدم محمود پشت سر او بد گفت راستی انها بد هستند؟ گفتم تفصیل این مطلب در خور کنجایش ذهن تو نیست درست است در همه ایران قریب صد هزار نفر از آنها هستند و آتش پرستند هنگام غلبه قوم نجیب اعراب که همه ایرانی آتش پرست بودند انها قبول اسلام نکردند و ذات دادن جزیه را متحمل نشدند از تابش نور بالک

اسلام محروم کشته و در ظلمت عقابه اجدادی خودشان مانده به گوه و بیابان و بعضی به مملکت هندوستان هجرت نموده از مهلکه نیم جانی بدر بردنده و با هزار زیست هزار و سیصد سال است عادات و رسوم مذهب خودشان را حفظ نموده اند آنها اصل اولاد وطن ماهستند آنها را بدگفتن نشاید (لفظ کافر کافی است) زیرا که بدگفتن در هیچجا و به هیچ کس شایسته نباشد و انکه می باز آنها بودیم و آنها از ماهستند یعنی اینای بک وطن پروردۀ بک خاک پاک هستیم. همینکه از تغییرات کلیۀ مقدارۀ عالم حالا هم دیگر وانی شناسیم. اجد گفت اقا آنها که از ماهستند پس چرا نی شناسیم و نمیدانیم که آن بیماره ها را افلأ اذیت واستهزا نمیکنیم بعد از این هرجا که ازانها به یعنی تکویم و توپیر میگنم گفتم بسیار خوب میکنی همه مردم را فهمایندن این مطلب مشکل است زیرا که در وطن ما از هزار بک نفر از تاریخ ملت خود اطلاع ندارد چندی فیکر دار که انوار معرفت به مملکت ما نیزی نماید در هر محله مکاتب متعدده بازی شود چاپ خانهای زیاد احداث گردد کتب تاریخ و علوم زیاد منتشری شود و کتب افسانه امر و زی از میان میروند آنوقت هر کس کم کوده خود را پیدا میگند و یکانه و یکانه را فرق دهد. اجد از این مطالب متأثر شد میخواست سؤال دیگر بگند صدای بزرگ او بلند شد از من اذن خواست جود احوال او را پرسد و بر سر کردد من دم پنجه مشغول خواندن شدم یکدفعه از پائین صدای گریه اجد بلند شد برگشتم دیدم صادق سرچه با چرخ چوبی آب میکشیده از زور سایش میل میان چرخ آتش گرفته و مشتعل گشته اجد اینرا دیده و ترسیده میخواسته دوان دوان از پله ها بالا بیاید افتاده و آواز گریه اش بود که من شنیدم و قسم پائین و داشتیش گفتم چرا چنین تعجیل کردی که بیفتد تو که همیشه بدیگران نصحت میدادی و به آهسته روی و آرام بالا امدن و سیست میگردی چرا خودت عمل نمودی هر کس که ثول و عمل او مطابق نیست نصائح او هرگز مؤثر نمی شود و سخنان اورا در انتظار وقوع نباشد گفت صادق آب میکشید یکدفعه میل میان چرخ بی کبریت و انش خارجی از خود بنا کرد به سوختن میخواستم بیام و شمارا از این کار عجیب خبر بدهم گفتم این تعجی ندارد تو چون طفلي واز وضع تحصیل آتش

خیبر نداری برای توانایه است و سکرنه محل وق اوی دنیاکه کبریت نداشتند طریقه تحصیل آتش نمودن انها همین ساییدن بود دو چوب را به بازور می ساییدند و از زور سایش قوه که تا گون حقیقت او مکشوف نشده حاصل میکشت که ما اورا حرارت میکوئیم و از الصاق این حرارت بامولد ترشی هوا (مولد الحوضه) دراجساد دارای ماده زوغال شعله ظاهر میکشت چنانکه حالا تودیدی (۱۵) چون تحصیل آتش این طور گفته دشوار بود از آن جهت سکنه ایام قدیم آتش خودشانرا خاموش نمیکردند و چون پیشتر کوچری و چادرنشین بودند هنکام کوچیدن آتش خودشانرا از جایی بجایی نقل می نمودند الا آن در بعض جزایر عالم که سکنه وحشی و عربان و درحالات اولی باقی هستند تحصیل آتش انها باز موقوف بهمین سباق است که چندین هزار سال قبل مصول بود این صعوبت که سد طریقه نهیل تحصیل اولین لازمه زنده کی بین آدم است مردم را وادر نمود بواسطه تجارت و عملیات اسباب سهولتی پیدا نمایند این بودکه به سنی چانچاق و سایر مایعت متصل تا سال ۱۷۶۹ مقصك شدند

[۱۵] حرارت عبارت از فوّه حرّه است که از حرکت ذرات جزئیه اجساد تولید گردد و به تحت مقایس آورده اندجه قدر حرارت و بهجه شده تولید چند درجه حرارت میکند آب که ذرات جزئیه او از حرکات معتدله مولد حرارت بسرعت خود بر افزاید حالت اولی خود را نگهداشد و مبدل به بخاری شود بخار در حالت صعود دوماده خود را که یکی کری و یکی آبی است باز فحد سرعت صعود قسمت نموده بخار مائی را جزء هوا و حرارت را جزء حرارت کلیه مستتره می نماید .

در اینجا باز قانون دیگری هست هر کاه هنکام دفع حرارت اسبابی باشد که حرکت نفس حرارت را که عود او بمقام اصلی اوست بواسطه آن اسباب ضبط نماییم آن حرکت محسوس و مبدل به فوّه مضر که ناواری می شود مثل اینکه حرکت صاعده بخار را که در وقت جوشیدن بواسطه املاسیاب بخاری معروف کرده و تولید حرکت مفیده ناواری را برای العین مشاهده میکنیم .

سوختن عباره از اتحاد فوّه حرارت بامولد الحوضه و مولد زوغال است شفق که در وقت سوختن در هر جا مشهود می شود ذرات زغال است که مشتعل می شود و به نظر شعله مینماید .

کاهی مولد الحوضه بامولد زوغال چی شود همینکه فوّه حرارة نوی معتدل است که با وجود بودن مولد الحوضه و ماده زوغال شعله مرئی نمی شود واورا پوسیدن اجسام میکویند که فی الواقع سوختن است .

و هنوز سهولتی که در خور بود تحصیل نگردد عقل بُنی نوع انسان چندین هزار سال چیزی می‌جست که بواسطه او تحصیل اتفش در وقت لزوم سهل و سریع باشد پیدا نمی‌کرد و همه مساعی او بی توجه میماند تا بنگه در تاریخ فوق معلوم شد (انچه خود داشت زیگانه تمنا میگرد) آنچه می‌جستد قوه ایست که در استهوان همه انسان و حیوان خلق شده همه کس اورا با خود دارد و بی وجود او زنده کی ذی روح محال است اورا اجزای ناریه و زبان یونانی (فوسفور) گویند بعد از پیدا شدن او آکنون سرچوب های نازک را بقدر دانه خردل خیبر گو گرد میگیرند و میان همان اجزای ناریه فرومیبرند و بیرون آورده بخشنده کانند میان قوطی ها چیده با اسم کبریت فرنگی میفروشند احمد گفت اقا ابن اجزای ناریه خیلی غریب است چه گونه در استهوان انسان و حیوان تعییشده اور اجه طور تحصیل میگردد گفتم تحصیل او چندان اشکال ندارد ولی من از تقریر او سکوت میکنم تا موئیل مرکب سازی به خیال فوسفور سازی نیافری زیرا که با فوسفور نیز می‌شود شب در دیوار خانه چیز نوش خط اتشی نمایان گردد دودی متصاعد شود و مثل چراغ روشنی میدهد احمد گفت قسم مخورم بشما که اگر تحصیل فوسفور را تقریر نماید هرگز پی امتحان او نمی‌شود گفتم چه لازم قسم بخوری کسی قسم مخوردکه بدرستی قول خود اعتقاد ندارد هر کس انچه میگوید اگر صدق اورا خودش معتقد نیست قسم مخوردکه مسقعاً را معتقد نماید معلوم است سخنی که اساس او دروغ است با هر نوع قسم های غلظت بخواهند مؤکد نمایند البته در انتظاری فروع است در هر صورت در اثناي کلام قسم خوردن یا با تکلم خود سخن ناتمام دیگری را نسل نمودن به یک اهداره قبیح است من بدرستی و صحبت قول تو معتقد هستم و طریق تحصیل فوسفور را
بنو تقریر میکنم

فوسفور چه گونه که گفتم زبان یونانی یعنی حامل روشنائی، اول فوسفور را (براندت) معروف از بول آدمی تحصیل نموده و مخفی میداشت به همچنین (کونکل) نام بی اطلاع از اکشاف (براندت) هم از بول آدمی تحصیل نمود در سال ۱۷۶۹ یعنی درست بدهاز یک سال اکشاف براندت

وکونکل دوتفر حکیم (غون) و (شیله) وجود فوسفور را در استخوان حیوان و انسان معلوم داشته و طریق تحصیل او را پسند نمودند بهاین طور که اول استخوان را ای سوزانند بعد اورا سائیده با هرق گوگرد خیر میکنند و در میان ظروف آهنه مخصوص این خیر را گذاشته به کوره مخصوصی (او جاق) می چینند و از زبرانی میکنند از کرمی ظروف و خیر بخاری حاصل شده و متصاعد گشته در بالای او جاق به میان حوض آهنه جمع شده و غلظت یافته در حوض دردی نه نشیع می شود انهار ای چینند و به ناز کی قلم به قالب هاریخته نگهیدارند و همان اجزایی ناریبه با فوسفور است. اورا باید همه وقت سرپوشیده نگهداشت و در میان آب گذاشت و گرنه از هوا خود به خود می سوزد و با معود نموده و نابود گردد رنگش زرد و از سهوم قاتل است بعذار پیدا شدن فوسفور تحصیل آتش برای مردم علم به سهولت عهد مارسیده حالا انواع و اقسام کبرتها درست میکند بعضی فقط در روی فوطی خودش می سوزد و بعضی به هرجا نکشی می سوزد .

نهضیل عید بورور کت و کاش بوت. شیرماهی مدان مورزاست.
 سک و قبیل و شیر و کرمه ریا با شاه مهیان بپره دارد. ماهی اره دار بچارت.
 دهن پلیک در ریا در رواره است مرحل چه طور میروید ماهی هشت با کفشن ندارد.
 فردا عید نوروز است چندی است رای پدرانی مهمن های عزیز
 و محترم که بی دعوتوت به دیدکر و ما زدید همدمیرونه مشغول هستیم. رای
 اطفال لباس تازه دوخته آند. واقعاً هید نوروز از اجله و اقدم اهیاد ملی
 روی زمین است. جادارده که مابهشکوه و قدمت این عید خودمان در نزد ملای
 ملل بیالم. بعد از ظهر رقیم بزمیارت اهل قبور اطفال هم بودند. ایشان را
 از طفولیت به احترام وزیارت مقبره های اموات باید معناد نمود و رسوم
 مادات ملی را بطور رسوخ در دل آنها که حکم نقش حجر دارد مرتب داشت.
 بعد از شام چون شب عید بود به هیچ کاری مشغول نشد اطفال را
 دور خود جمع نموده صحبت میکردم و از فواید و صع عید و دید و ما زدید که
 مورث تجدید الفت و صفاتی قلوب مکدره و اساساً رای شکوه بساط نمدن
 و اقتضای مخصوص اشتراک عمومی در آسوده کی زجاجات معناد و انساط قلوب
 هیئت جامعه است یاد آوری نمودم. محمود قطعه خود را که دم عید معلم
 مکتب دار به اطفال مکتبي میدهد نشان میداد احمد خواست گرفته نهاد نهاد
 محمود نداد باز بهانه گریه برای اقا احمد در دست بود قطعه را دادند ساکت
 شد آورد نزد من گفت اقا این قطعه را چرا به اطفال داده اند کفرم چون

میخواستی برای چیزی معنی کریه بگنی من وجد او را بتونیکویم تا جهل تو
برای تو تنبیهی بشود گفت اقا اگر از تاریخ وضع عید و قطعه که دم عید
میدهند بیان نماید هر کز بعداز این کریه نیکم کفته تو ما ان مارهای این عهدرا
بسته بعداز نیم ساعت باز شکسته و هر وقت موقعی بسته آمده فروض کذشته
را این درکمال تدین ادا نموده حالا وقت گذشته وقت خواب شماست فردا
من این صحبت را برای تو میکنم احمد قبول نمود صبح زود پیدار شدم رفای
محترم جمع شدم نشتم سرتخوبان دعای یا مقلب القلوب را بنای خواندن
کذاشتم و تکراری نمودم هفت سین موجود بود احمد لباس تازه خود را
پوشیده درآمد و پشت سر من آرام و ساکت ایستاد (۱۶) منتظر بود که تحویل
 تمام شود دست مرابوسد و عید مراثیک نماید تحویل گذشت به حضار
کلاب دادند و شیرینی آوردند بعد اجزای مجلس متفرق شدند احمد گفت
اقا عده نمودید که از عید و قطعه بعن صحبت نماید گفتم قطعه تقسیلی ندارد
او را معلم برای جلب منفعت شخصی خودش ایجاد نموده دم عید قطعه که
چند دیناری ارزد بددهد و در عوض مبلغ تعارف نقدی یا جنسی بگیرد قطعه
معلم این قدر ناقص و بی معنی است. که حاکی چیزی که در آنها
نوشته می شود مایه تعجب و حیرت است. ولی این ذقره نیز در جنب سایر
مبابب تدریس اطفال بختم وقی که الف بای مارا تغیر دادند اصلاح کردد.
اگر در این قطعه اقلال تاریخ وضع عید نوروز و مطالب دایر این روز فیروز را
مینوشتند باز اطلاعی برای اطفال حاصل می شد حالا من بتون تأسیس او را
حکایت میکنم یاد داشته باش و با این اطلاع به محمود غلبه بگن.

سه هزار سال قبل از این جشنید برادر طمورث در آذربایجان میخواست
عیدی برای ملت خود قرار دهد. در ساعت تحویل افتاد به حل در تالار
بزرگی به نخت مرضع جلوس نموده و تاجی مکمل از جواهر الوان بر سر خود
نهاده مردم را بار عام داد از پرتو آفتاب که همچو جواهر الوان افتاده
(۱۶) هفت سین هفت آیه سلام است که باز غفران و کلاب به ظرف چینی نوشته عوض
شیرینی به زوار خودشان لطفاً میخوراند که ناسال دیگر از افت وارد محفوظ باشند در هر
صورت محل تحویل راه را قدر باشکوه و مجلل به چینند رواست.

و برق میزدند چشم حضار خیره شد چون اهالی تا انکاه چنان بساط مجال و مجلسی باشکوه نمیده بودند ازوزرا روز نوخوانند و همدمیکررا تهنیت گفتند و تبریک نمودند به نام جمشید نیز که تا ازروز جم بود لفظ شیدرا که بمعنی شاعع خورشید است علاوه نموده جمشید گفتند. جمشید مردم را اندرزهای نیکوداد و به مراسم حیده و صیت فرمود و آن روزرا به اهالی عید ملی قرارداد حالا شرافت عید نوروز و مریت او به سایر اعیاد ملل عالم یکی اینست که اقدم اعیاد عالم است واز ایام عتیق پادکار مانده و دیگر روزیست که شب و روز برابر شود (اگرچه شب و روز اول پاییز نیز برابری شود) و فصل بهار آبدل‌های فردی را روح و کلهای مرده را روح نامیه تجدید گردد سیم روز خلافت حضرت کرار است نوروز در ایران دونوع بود یکی خاصه و یکی عامه نوروز عامه اول فروردین ماه جلالی است که روز تحويل افتتاب به جمل است و نوروز خاصه از روز اول تحويل تائیم است که مخصوص دربار پادشاهان بود پادشاهان ایران در این شش روز به فقیرها بخشش های نمودند عمال و وزرا علی قدر مرآتمهم پاداش خدمات سالانه خود را از شاه خلعت و مرحبت میگرفتند رجال محرب کهنه سال دور تخت شاه پرهی زدند محبوسین را آزاد میگردند مالیات تبعه را تخفیف میدادند. اکنون این فرارها یکجا بر هم خورده و بالکلیه از میان رفته عوض نوروز عامه و خاصه فقط سلام عامه و خاصه مقرر شده و امتداد ایام عید که در بعضی شهرها پست روز است موقوف به کثرة جمعیت شهر است تبریز که سیصد هزار نفر جمعیت دارد همچه روز عید میگیرند اردبیل که پاتزده هزار سکنه دارد سه روز عید نوزوز آنهاست در هر صورت خواه سه روز خواه پست روز اول عید همان روز تحويل افتتاب به جمل است. احمد گفت پس نوروز سلطانی چرا میگویند گفتم چون تعیین تحويل افتتاب به جمل که اساس وضع این عید ملی بود از پاره نتیقات شهور روی و فرمی و ایام کیسه مختل شده بود سلطان جلال الدین ملک شاه سلجوقی فرمود منجمین مملکت را در پای تخت جمع نموده در تخت ریاست عمر خیام از روی رصد بطليموس ساعت تحويل شمس به جمل را درست مشخص نمودند تا گنون میزان عمل منجمین ایران است به این واسطه به نوروز سلطانی

مروف شده (۱۷) احمد گفت اقسام ایمان مانیز از اثمار عهد عتیق است؟
کفتم نه انها بعد از ظهور اسلام وضع شده و ابعاد مذهبی شمرده شوند از انجمجه است عید فطر و قربان و مولود. صحبت را میخواستم تمام تفایل از پله ها صدای پای اطفال شنیده شد احمد از نزد من دوید به استقبال آنها میخواست به تعلیم نظامی صفت داشته و خود در سر دسته به حضور من بیایند صبر اسد در خور آرایش و صفت بندی نبود از زیر بغل احمد برجست و قبل از همه داخل شد. صفت برهم خورد.
احمد را تکان دادند که مانده بود بیفتد باز بهاند گریه بدهست آمد. تماشایی داشت

[۱۷] سال قدیم ایران سیصد و شصت و بیست و بیرون بود و شش ساعت تفاوت دوره شمسی را جمع نموده در صد و بیست سالی روز حساب نموده و آن سال را سیزده ماه میکریستند^۱ و اسم ماه سیزدهم را اردی بهشت دویم مینامیدند و خود سال را سال بهمن میکریستند و بودن^۲ دواردی بهشت را در بیکسال میبون و سلطان وقت بنظر شوکت و اقبال مینکریستند و تا عصری زد جرد سالی ابن قاعده معمول بود سال شش صدوی و دو و مطابق سال نود و یکم هجری بزد جرد مقرر نمود که هر چهار سال یکروز علاوه نماید و قاعده قدیم را متزوی دارند و این قاعده بزد جردی تا عهد خلفای عباسی و سلاطین بعد از اسلام معمول بود ناسال ملک شاهی را در سال ۴۸۹ هجری مطابق ۱۰۷۹ مسحی (۹ ماه مارت) وضع نمودند و تا کنون معمول به ایران است. ناحیه جلالی سال شمسی متوسط ۳۶۵ روز بیش ساعت چهل و هشت دقیقه و بیچاره بلکه نیمه است حالا شبور ملک شاهی همان شبور قبل از اسلام است که ۱۳۰ سال قبل ازین ند کرده و قایع اجداد ما برایها را نقطه تاریخ بود. اسمی آنها فروردین ماه، اردی بهشت ماه، خرداد ماه، تیر ماه، مرداد ماه، شهریور ماه، مهر ماه، آبان ماه، آذر ماه، دی ماه، بیمن ماه، اسفندار مذمه است هر ماه را رسی روز کبر ندیم بیش روز اضافه را مستقره نمند و بیش ساعت و چهل و نه دقیقه را در هر چهار سال بلکه روز حساب نموده با یام مستقره اضافه میکرند و کیسه میکویند. اول فروردین ماه تحويل افتاد است به برج حل یعنی رجعت افتاد است به همان نقطه که سیصد و شصت و بیش روز و بیش ساعت و چهل و نه دقیقه و بیچاره نایه قبل از آن باز در همان نقطه بود و کیسه را هفت سال در چهار سال و سال یک سال هشتم را در سال پنجم حساب میکنند.

سال قمری عبارت اردوازده ماه قمری است هر یک ۳۹ روز ۱۴ ساعت ۴ دقیقه و ۳ نایه است که جمعاً ۳۵۴ روز ۸ ساعت ۴۸ دقیقه ۳۸ نایه می شود. پس تفاوت در میان سال شمس و قمری قریب بازده روز است و درسی و دو سال یک سال است باین معنی که ۳۶ سال شمسی ۳۲ سال قمری است.

با وجود چندین رصدخانه های معتبر که عددش بد بلکه صد و عملش بدرجۀ رای العین است احمد زیاد جای تأمل است اختلافات امروزی است در رویت اهله و تحقیقات عجیب دور از حقیقت در بعض اوقات.

حرکت انها به قشون فاتحی میاند که در راه وطن در عروج به جریان قلاع
دشمن بهم پیشی و پیشی میگرفتند من اسدرا برگرداندم گفتم همه دوباره برصف
شوندو تخت فرمان اقا احمد باشند محمود از همه بزرگتر بود بخاطر احمد تبعیت نمود
کفاایت احمد و صف بنده اورا تو صیف کردم به ترتیب کبرسن به انها عید آن و حلولیات
دادم در این بین مهمانهاوار دشند خواستم اطفال را بیرون نموده در او طاق خود را به
بندهم و به پدر رانی مهمانها برآم احمد گفت اقا آسوده باشد به هیچ چیز نمیکذارم
دست بزنند ۰ ماه رخ سر حوض شبشه کوچک (آکواریوم) که چندماهی الوان
مد نهاد در میانش نگه میدارم و امروز مخصوصا برای نحویل ولزوم ماهی زنده
از سرمهیز پائین آورده بودم نکاه مینمود و مانکشتهای لطیف خود به انها که
در جست و خیز بودند لوز خود را نشان میداد سپردم دست نزنند و به محمود
گفتم نکاه بگند با هزار نگرانی او طاق خود را در تخت محافظه قوشون چنگیز
خانی گذاشتند رقم پائین نیم ساعت نگشید مهمنهارا مشایعت نموده برگشتم دیدم
در او طاق بزرگ که است محمود داد میزند احمد گریده بیکد ماه رخ وزنب در گوشة
منزوی شده اند اسد دم در یک ماهی زرد دست گرفته محفوظ داد پائین مدد
داخل شدم دیدم حوض شکته آب روی قالی جاری شده و ماهیها پرا گزند
گشته از دست احمد خون میخواستند گفت اقا من محفوظ استم به
ماهی قرمز شیرینی بدهم احمد مرا کنار میگرد من نرقم محفوظ است حوض را
گمار بگشند زنب هم بمن کوک نمود محفوظ استم نگذاریم بگند بگذفه حوض
شکته شبشه دست احمد را برید یک ماهی برجست کم مانده بود که روی مرا
بخراند

احمد باحالات گریه گفت مگر ماهی گرد است که بتواند روی آدم را بخراشد.
نمایش داشت دیدم تقصیر از من است که چرا انها را ناظر گذاشتند و رقم
خندیدم آب پاشی را روز عید بدفان نیک گرفتم از ماهیها دو سه تازنده بودند
یک طرف حوض هم سالم بود برداشته به آب انداختم آنجه دست اسد بود با چند
ماهی دیگر مرده بودند صدای نیوسم آمدند قالی را برداشتند دست احمد را
شیده جزئی بریده بود بستم حوض تازه خوبی برای همین ماهیها
درخانه موجود بود آوردنده باز بقرار اول او طاق را به نظم و ترتیب
آوردم.

احمد من فعل که نتوانست او طاق مرا محافظت بکنند دم حوض جدید است
کوچک خود را زیر زنگ کذاشته متفسر نکاه مینمود. پرسیدم چرا متفسری برای
شکن حوض نباید افسوس نمود زیرا که افسوس کذسته شرط عقل نباشد
هینکه بعد از این انجه نتوانی از عهدہ برآی ملتزم نباش و انجه حدوث او
داعی افسوس است از تکرارش حذر بکن. احمد گفت متفسرم که این ماهیها
مدتیست همین طور هستد و هر کز بزرگ نمی شوند بخواستم سبب اورابدانم
کفم اینها از جنس ماهی بزرگ نیستند. ماهی بزرگ را می شود زنده نگهداشت
ولی حوض های بزرگ و میدان وسیع سرپوشیده باشد که الآن برای تعليمات
علم حیوان بحری در همه شهرهای معتبر دنیا ساخته اند از همه فندهای
حیوانات دریا نگهدارند احمد گفت اقا مگر در دریا غیر از ماهی معروف
حیوان دیگر هم می شود گفتم انجه درخششی پذامی شود همه در دریا موجود
است. هینکه برای شنا در جسد حیوان آب پرهای مختلف خالق شده که
در طبق مسکن آنها برای آنها لازم است و بواسطه همان پرها در اب سیر
بطیئه و سریعه میگذرد.

دیدم احمد ماذب تمام نشسته و مترصد امداد صحبت حیوانات در بابی است
شوق مفرط این طفول مستعد و نا هوش به شنیدن مطالب سودمند مرا واذار
نمود که چند فقره حیوان در برابر ام او شرح نمایم ولی او به شنیدن یکی
یا دو تا اکتفا نخواهد کرد متعدد بودم که چه بکویم وار گدامی عن حیوان عجیب
در باب حکایت نمایم. احمد گفت اقا بزرگترین حیوان آب گدام است گفتم بلکه
حیوان است که دو اسم دارد و در صورت نیز متفاوتند (کیت) و دیگر را
(کاشالوت) (هر دونهنه است) گویند این حیوان عجیب صور تماشیه عالی
است ولی خلقتا مثل حیوان برقی و از نوع شیر خوار است بجهه های زنده
میزاید و انها را شیر میدهد هینکه تقاضت صورت کیت و کاشالوت اینست که
سر کاشالوت (۱۸) از کلیه جسد او کلفتر است این حیوان دماغ ندارد

[۱۸] عنبر چیزی است خیلی معطر و خوشبو از بعضی اقسام ماهی کاشالوت بر عمل آبد
و همین حیوان است که مؤلفین ما کاو در بیانی و کاو عنبر میگویند رنگ عنبر خاکستری مایل به
سفیدی و کاه سپاه می شود لکه های زرد و سرخ و سپاه و سفید بی ترتیب دارد بهموم پیشتر شیشه
است و هنگام ملس دهنیقی محسوس کردد اجرای تکوینیه اش در صدهشتاد و پنج قسمت رونقی است که

دو سوراخ در کله او هست که بواسطه آها هس میکند چشمها یش کوچک مثل چشم ماهی است کوشش از بیرون خیلی فراخ است در حارح صدای تفک رانی شود اکر چوب نازکی ماب زنندگی شود امچه بیرون اب است نمی بیند امچه داخل آب است می بیند در شامه او اختلاف بود بعد معلوم شد که اگر رون عن او را در گشته ها به اتش بر بزند این حیوان از مسافت دور بی او را هشتم دو متفر گشته راه خود را بر میگرداند شای کیت از مسافت بعیده مسموع است و پیشتر نزدیک سواحل عبور میکند که اکر دای برای صید ماهی کسرده آند دام و هرچه بدام افتاده دریک دفعه بلع نمایند

ماهی کیت و فواره نعم او که ماهی بیره دار روی جله عمده

نقیه (۱۸) اورا روعن عیبر کوید و بازده فست (بروی) و سایر مواد است در آب حوشده مثل روعن محلوت می شود و در حومه نان و روعن بعیر محلول کردد از اطلاعات آخری به محقق پیوسته که هر وقت کاشالوت ناچوش شد و صعب کشت در میان شکم و روده های خود عمر را قبولد کند و هر آب دریا دفع دهد امواج این راه ساحل آورد اکر کاشالوت ناچوش را صید کند پامردۀ اورا در دریا پیدا نماید در شکم و روده اینها عمر بیرون حواهد بود عمر در سواحل هند و حرای بر زاپوں و آمریکای جنوب یافته می شود کاهی ملاحان از دریا اریه تا هفده هزار منقال (صد و هشتاد هزار) از آب بیکرید اطبای قدیم اورا به علاج صرع و اسماں نجور می خودند حالا در اروپا فقط حیر عطر بات است و چون کم بات است از آن روزگران است عمر نافی بیرون است که از دریحت تحصیل می شود و در اراضی مستده نه عمل آبد

احمد گفت اقا کیت خربوزه میخورد؟ (احمد خودش خربوزه را دوست دارد بخیالش که همه مخلوق دنیا باید اورا بخورد) گفتم اگر ذاته داشت بخورد اما طعم کدو و خربوزه برای او یکیست دندان ندارد عوض دندان در داخله دهن و روی زبان او موهای درشت و ضخیم رویده هر چه دهن گرفت نه خائیده فرمید طول زبان او تا ماده ذرع دیده شده وزن اقل جسد کیت چهار صد خروار است تنها از زبان او چند خروار روغن آب میکنند قوه احساس پیشتر است چیز بسیار ضعیف به جسد او بخورد میداند وی فهمد نفس کشیدنش خبی غریب است چنان صدای بلند و مهی دارد که از یک فرسخ شنیده می شود و از دوسو راخ کله او نفس او چون دوفواره بلند چندین ذرع برجسته و سرازیر شده میگردید این حیوان از بیک تابع ساعت زیر آب می ماند و از ذرع تا مشهد ذرع عجی فرمید و بعد بیرون آمد و هشت دقیقه روی آب می ایستاد و در هر دقیقه یک نفس میگشید نفس آخرش از همه پر زور تراست کاه غوطه خوردن و ملا آمدن دریا را متلاطم میگردید هر قدر هوا سرد و صاف باشد فواره های نفس او بهتر و دور تر دیده شود صید این حیوان عجیب و هیب تقدیل دارد

احمد میخواست از ترکیب صید کیت سؤل نماید در این یعنی ماه رخ آمد میزارید و میگفت سرم درد میگردید از ورود او چون صحبت مافصل یافت احمد بخش آمد برخواست و گفت میخواهی من ترا معالجه نمایم بغضت را نشان بده وزبان را بیرون بیار فورا ناخوشی ترا پیدامیگنم. ماه رخ گفت تو اینها را از میرزا نصیر باد گرفته توطیبات را چه میدانی. احمد مراثا هد خود قرارداد گفت اقا من نمیتوانم طبابت بکنم گفتم چرا نودر آنده میتوانی حکیم معروف بشوی اما هنوز نه تحفه را دیده و نه قانون را خوانده چون هر کس کتاب تحفه را دارد در این طبیب است و اگر خواندن قانون را نیز ضمیمه فضیلت و حکمت خود ساخته انواع حکیم علی الا طلاق است در سر هر کوچه که بخواهد دکان قصابی خود را باز کند از مدفون های خود مشغول نیست. محمود آمده بود به تقریرات من گوش میداد به احمد گفت حالا که تومیل داری فی الحقیقہ طبیب بشوی این خیلی سهل است من در غیاب اقا چندین دوا

بتویاد میدهم که به هر کس بدھی تأثیر بخشد آنوقت رفته شهرت میکنی
وجای میرزا نصیر رامیکیری

احد راضی شد در این بین مهمانها وارد شدند یکی از مهمانها خالوی
احمد بود اسمش محمد امین است اطفال همه از دیدن او خوشحال شدند
بعداز ورود و تعارف معتاد خواب خود را که دیشب دیده بود بمنقل نمود که
به گشتی سوار گشته و ماهی میگرفته گفتم بسیار خواب خوب دیده گفت
صحب عادرم نقل نمودم او هم مثل شما تحسین نمود و خوب تعبیر کرد گفتم
بعداز این یادداشته باش خواب خود را به جز شخص عاقل و دوستدار خود
به کسی دیگر مگووا کرمی توای هر چه در خواب دیده بیچ کس نکوا گرچه علمای این عهد
خواب را جزء تصورات یومیادی میشمارند و کویندا چه در روز در ذهن آدمی مر تم
شده شب بر روی مشهودی شود ولی بسیار کم مانده به آن روز که از روی قانون حقیقت
این ظهور کلیده را چون هزار حقایق دیگر که ناگفون در محروسه علم (فیزیک) منکر
بودند کشفه نمایند تکریم و شرف حقیقت انسانی را علمای فاقص طبیعون
اگر هم بخواهند فقط محبوس و ملغوف چردهای عنصری بدانند و محدود
تعیینات خود شمارند چون به هر ذی شوری تحال بودن گنجایش انتساب
در کاسه آب از بدیهیات است لهذا بالآخره منصفانه اقرار خواهند نمود که
غیر از این عالم علم دیگری و این عروس خلاقت را غیر از این نفوس مکدره
ورای حجایه پیرایه بهتری نیز هست و کرنه انوقت این بساط حیرت انگیز را
معنی چیست شاهد موجود اول را داماد کیست دل احد میطیپد که صحبت
ماهی را تمام نمایم اینه مدجله مفترضه را که از ورود ماه رخ تراویده شد هیچ نمی
خواست بشنو دعلوم بود هر چه میگفتم می شنید اما چشمهاي پر نور و بی تقصیر
خود را روی من دوخته بود که باز سر صحبت حیوان آبی بروم محض خاطر
او رجوع به صحبت اول نموده گفتم نور چشم من اکر پنجاه سال علی الاتصال
از هزار نسخه حیوانات معروف آب و سد هزار نسخه از حیوانات غیر معروف
آب کسی تقریر نماید به تفصیل صدیک او قادر نباشد همینکه انجهاد از همه غربی است
بتو نقل میکنم احد گفت اقا محمود میگفت سک دریا هست صورتش را نشان
مداد گفتم سک دریا حیوانی است (قولن) هم شیر مخورد هم علف

صورتش مدور پیشانی پهن و چشمهای گشاد بدنش مودارد و به خیکی میاند که
پراز روغن نموده باشند دودست و دوپا دارد انکشت دست هایش ناخن
دارد انکشت پاهایش چون پای مرغابی با پرده نازکی بهم وصل است و اباب
شنای او میباشد چشمهاش چون چشم گربه در تاریکی دورین و گشاد و در
روشنایی گوچک و کمین است دو گوش این حیوان قدری دورتر از چشمهاش
چون دو پارچه گوشت مثلث واقع شده و پرده در اندرون دارد که از دخول
آب مانع می شود به همچین سو راخ دماغش پرده دارد که کاه شا از دخول
آب مانع است و کاه تنفس باز می شود زبانش نرم و سرز باش دو پارچه است .
قوه احساسی بواسطه موهای درشتی است که در دور چشمها و دهن اور روپیده
ذائمه ندارد هر چه دهن گرفت پچهار پاره نموده می بلعد کاهی خرچنک و ماهی
گوچک را نشکسته فرومیبرد دندان دارد ولی بادندان سایر حیوانات شیر
خواره متفاوت است . صدایش به صدای ضعیف سک میاند و چون خسته
شود مثل گربه میزارد از زیادی مغزسر تصور او از اکثر حیوانات آبی
پیشتر است همیشه کلدواراز پنجاه تا یصد و شصت در ساحل دریاها
خصوص بحر مخمد شمالی پیشتر در یکجا دوچار حریبه صیادان بی رحم
می شوند تا آدمرا دیدند بر جسته ورم خورده به طرف آب میگردند مگر اینکه
صیادان پیش از گزین آنها راه فرار شانوا مسدود نموده باشند اوقت بالتمام صید
می شوند و از روغن انها گشته ها بارگرده میبرند و جلوه آنها را دباغی نموده
مثل سایر پوست ها مصرف میکنند . سک آبی دست آموز می شود با پچه های
سک اهل بازی میکند صاحبیش را می شناسد هنکام دادن غذا با جست و خیز
خصوص حالت رضایت و تعلق خود را مینماید . در همه ماهی خانه های
فرنگستان زنده اورا می شود دیده با سایر حیوانات آبی در میان حوض های
بزرگ در نهایت سلیقه نگهداشته اند

یک جور سک دریانی هست که زیر شکمان سفید می شود و قدشان از سه
تا پنج زرع دیده شده آنها زودتر دست آموز می شوند و پاره تعلیمات یاد
میگردند درخششی با صعوبت راه میروند و زود خشنه شوند

سد (قول) سل آنی در روی خان

یک جنس از این حیوان هست قدش تاده ذرع به کلفتی شش ذرع مثل فیل خرطوم دارد انها را فیل دریا گویند و از بزرگترین فیل بری بزرگتر است. یک جنس از آنها موهای درشت و یال بلندی دارد آنها را شیر دریا می‌کویند (هر جا شیر نزی یال دار باشد ماده است شیر نزی یال است) احتمال کفت اقا یقین موش دریا و گربه دریا هم خواهد بود گفتم یک جنس از این حیوان هست بقدر دو ذرع موی پوستش مثل محمل کبود رنگ و شفاف است انها را گربه دریا می‌نامند دست آموزی انها مشکل است بسیار وحشی هستند همه این حیوان که

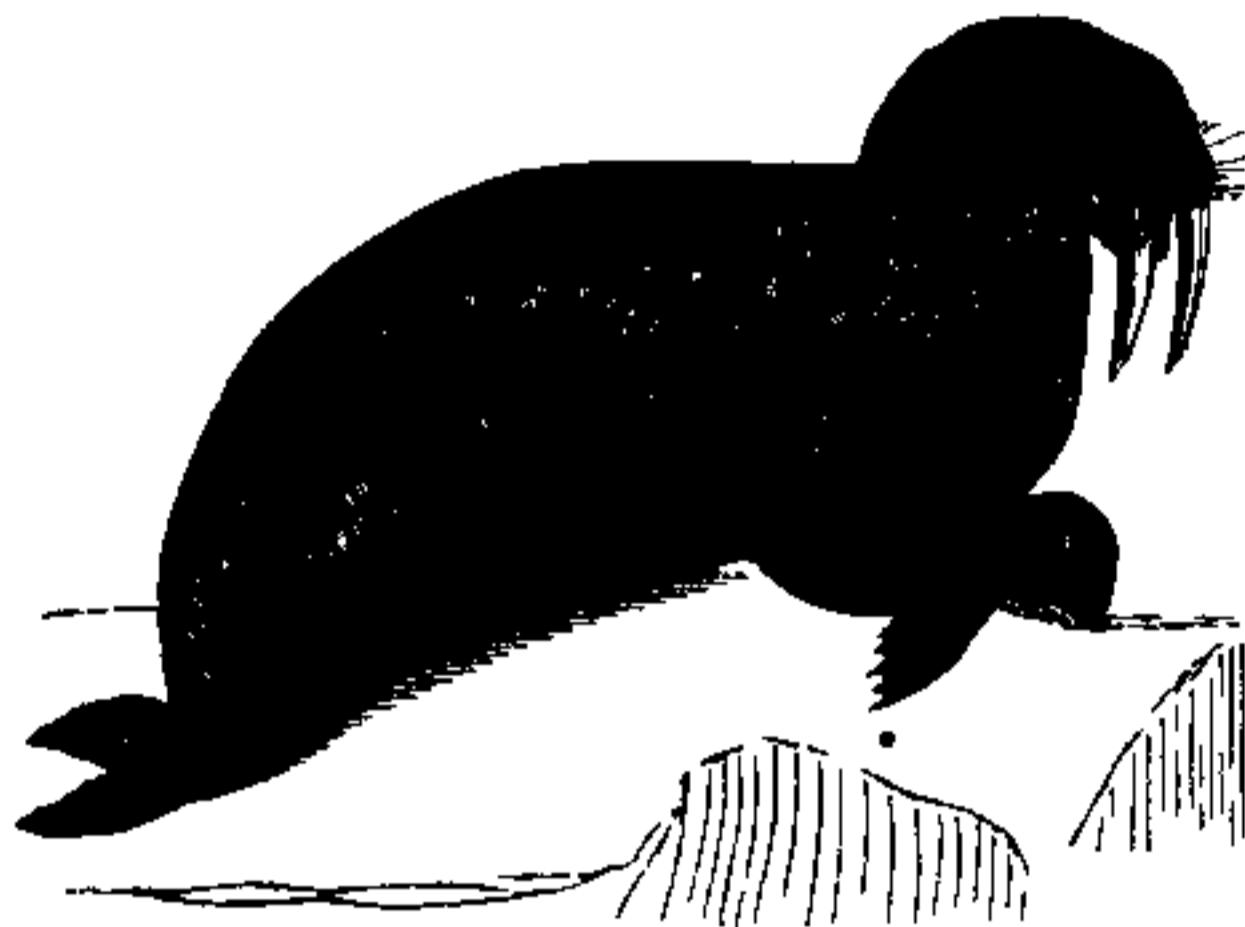
ذکر نمودم کله و ارزیست میگنند یعنی پانصد و شصتصد در بیک نقطه پیدامی شوند [۱۹] یک جنس هم که در علف خوری و شیر خوری و تکوین اعضا و مادت و طبیعت زیاد به حیوانهای فوق الذکر شبیه است اورا کا و دریا (مورزا) میگویند دودنداز بلند بقد یکذرع از زیر لب بالای او برآمده و اسباب حمله و دفاع اوست خوبیلی مهیب و عجیب است ده ذرع قد و بکلفتی کاو فربه است وزنش تا پنج خروار دبله شده غذای اولیات ته دریائی است . خروچنک و ماهی گوچک هم مخصوص دندان های داخله دهن او از زبر و ملا مخاذی جای خالی از دندان واقع شده از این زبر هر چند سخت که دهن گرفت در بیک فشار خور . مگاکد شهر نزدیک آن انکلیس کاهو ششصد و نهصد در بیک — اخراج صید میگند (ورث) ز آن بیرون آمده میان جگله هی سواحل میروند با خرس میخوک . و غائب شود مزرعه هر را بمال میگردند بوقتن چون چرم جاموش سخت و قابل هر مصرف است ازوی طناب خام درست میگردند و غنی نموده به کار میرند (۲۰)

[۱۹] کره زمین ماد و قست خشکی است و سه قسم آب دو قسم خشکی را پنج قسم نموده بهریک اسمی کذاشته اند . آسیا افریقا اروپا امریکا اوسترالیا یک ملکت جدید هم به اسم ارض جدید پیدا شده هنوز از احوال اینها از شدت برودت اطلاع کامل حاصل نشده اورا علمای چرافیا قسم ششم خشکی روی زمین خواهد کفت .

سه قسم آب کره زمین را نیز به پنج دریا قسم نموده به هریک اسمی کذاشته اند . محیط هند محیط کبیر محیط اطلانتیک . محیط مجدد شمال . محیط مجدد جنوب . منطقه کره زمین را می شود سیاحت نمود به این معنی که از نقطه معینی راه افتاده و دور دنیا را کشت و از طرف دیگر به همان نقطه که راه افتاده بودی رسید و برگشت ولی رأسین کره بواسطه انجاماد و شدت برودت تا امروز از هشتاد درجه به ان طرف مجھول الحال است . در عرصه پیست سال آخری چند نفر سیاح باجه قدر مخارج و اسباب سفر که به اقتصادی حالت در خور لزوم باشد مهبا کرده و سفر نموده پیشتر هلاکتو بعضی بیانیل مردم برگشته اند این او اخر مجھواهند به واسطه بالون صعود کنند و به ظلمانی که بی همراهی خضر محال است عبور نمایند . سک آبی در دریای مجدد شمال روی پنج ها کله وار میزیند و کشتی های انگلیس و امریکا وروس به صید انها میروند .

چون در زمینه این کتابچه نکارش مسائل چرافیایی منصور نیست لهذا در مسائل علم دانستن احوال روی زمین بادر علم چرافیا به تقریبی بسیار سطحی و خیلی مختصر تذیل خواهد شد .

[۲۰] الان در داغستان منصرفی روییه از چرم کاو و جاموش طناب درست نموده در بارگیری هر آده های خود را می بندند مسلمان سکنه داغستان هنوز هم از وحشت خودشان چیزی نکاسته اند .

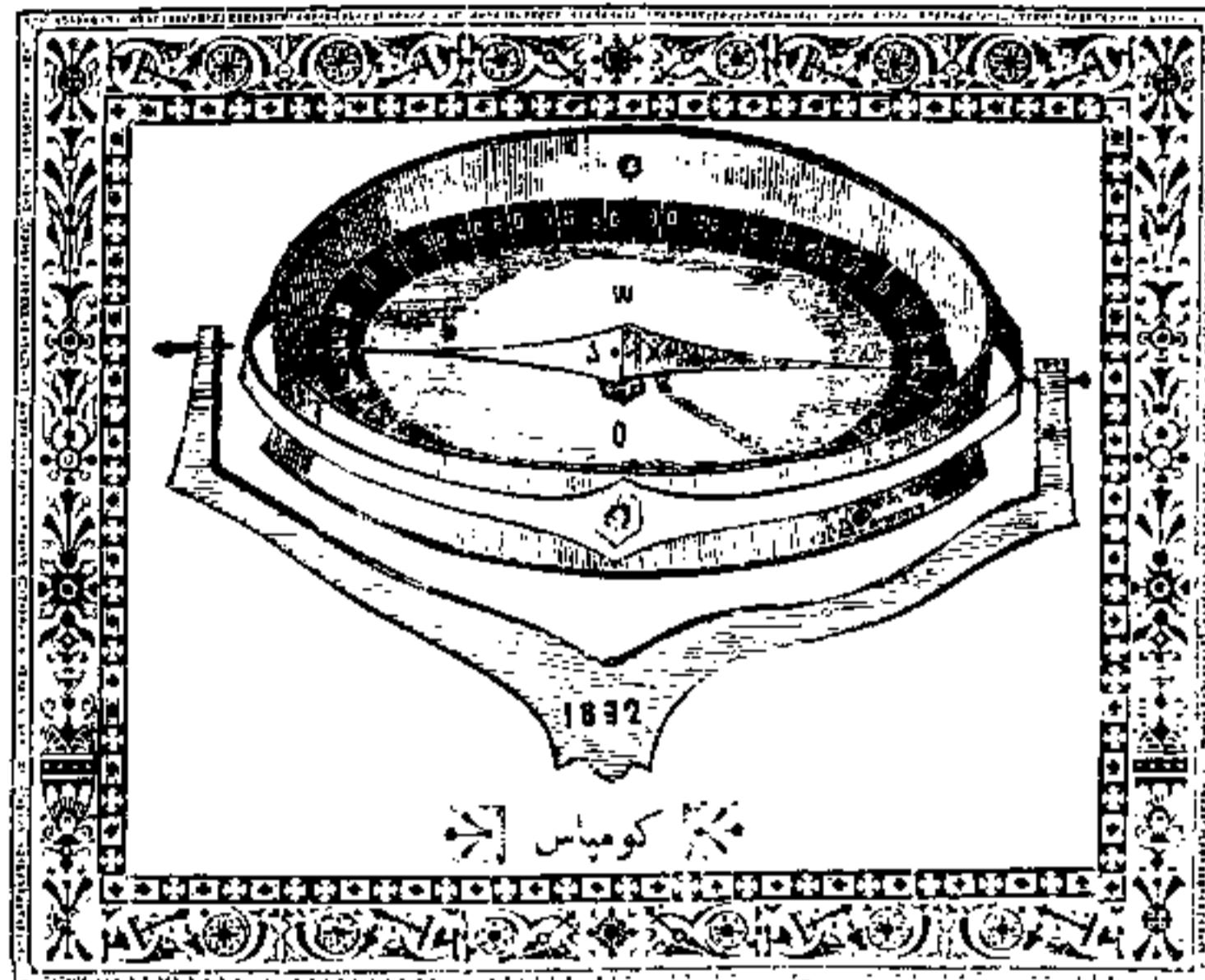

دندان مورژ همان شیر ماہی معروف است که ار دندان فیل گرفت و شنید.

احمد باهزار تعجب و حیرت بعد از چند نانیه سکوت گفت اینها که شما تقریر می‌گنید آدم بی اطلاع افسانه خیال می‌گند پس از این قرار از حیوانات اینچه درخششی هست بی شبیه : در دریا نزد موجود است . گفتم نور چشم من عهد ما عهد افسانه نیست ایها اطلاعات علمی است که از کتب علم حیوانات تحصل نموده رای توقل می‌گشم تا در در آفریدکار را بشنوی و مخلوقات عجیب و غریب او آشنائی حیوانات دریا بوعا و جذما از حیوانات مری پیشتر است زیرا که فسحت آب گرفته می‌باشد از خشکی ریا - تراست و از این رو حیوان آن هم زیاد است . حیوانات بری پیشتر دست رس صیادانی رحم می‌مانند و دام و کوله انهاد و چار می‌شوند ولی صید دریا مثل صحراء آسان نیست بلکه نصف دریایی روی زمین را هوز مادمان گشتن سایه نیفه کده

تا اختراع (گومباس) هیچ کس در سفر دریا از کنار دورتر نمی‌توانست برود شبها بساحل آمده کنتی را بگزار می‌گشیدند و روزها راه میرفند وارنا ف دریا مطلع نبودند و به این حیثت چندین هزار سال حیوانات آنی یکجا از

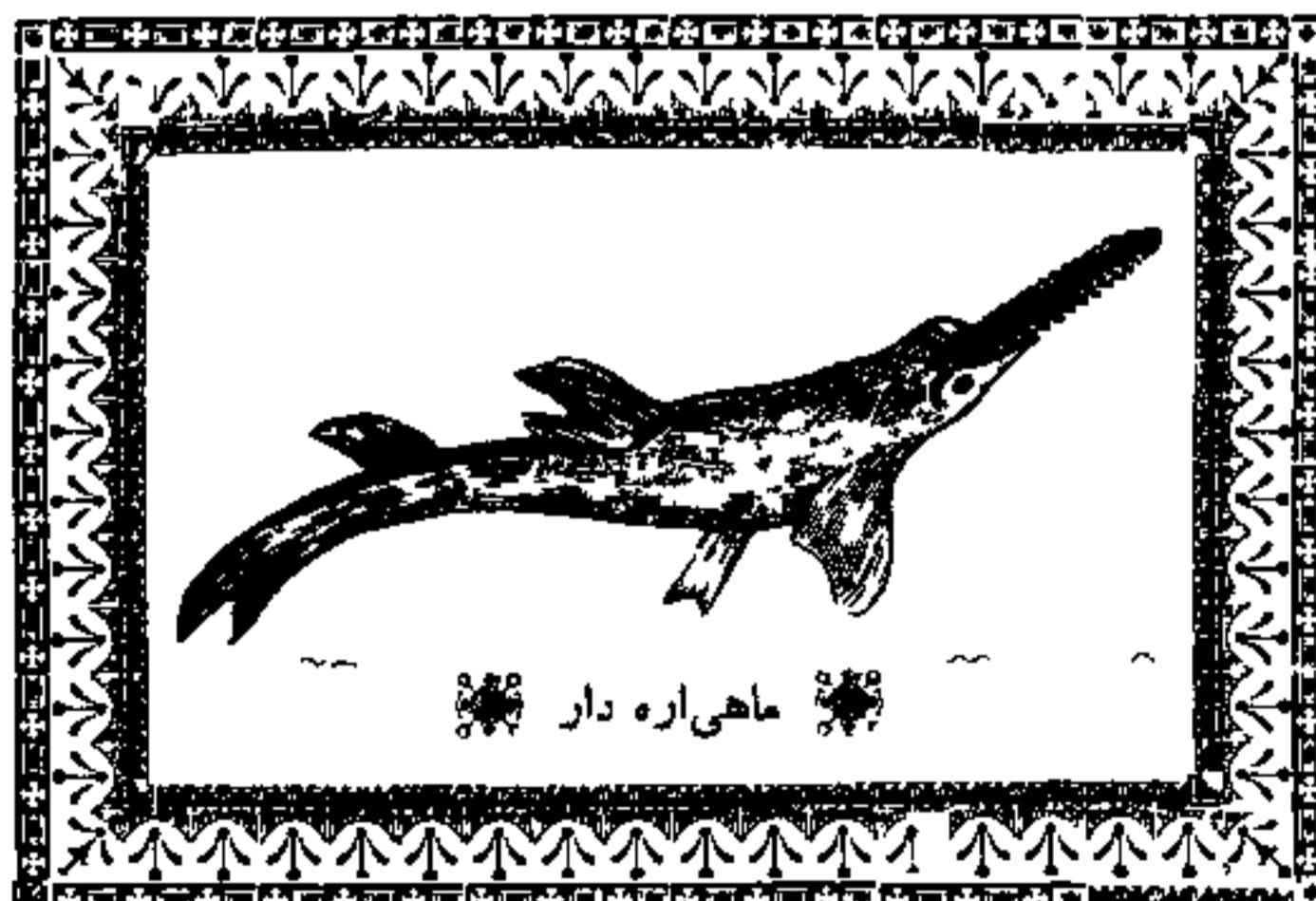
صیدیت آسوده بودند بعد از اختراق گومپاس (۲۱) و تبدیل گشته های بادی به بخار که اختیار راندن گشتی با وجود و زیدن باد مخالف شدید باز در دست ناخداست عمل صید نیز به این درجه پیش رفته اگرچه میخواستم در اینجا ختم نمایم ولی برای هزند بصیرت و حیرت تو باز دو سه نسخه حیوان در یارا بتوشح میگنم .

بک جور ماهی نیزه دار است که او را ماهی ایپراتور کویند قدش تاهشت ذراع عوض دماغ استخوان سختی مثل فولاد رویده به هر حیوان حمله نماید از پیش روی او میگردد به همه حیوانات آبی غلبه دارد و به این واسطه او را شاه دریا نامند اگر نیزه خود را بگشته بزند گشتی را سوراخ میگذاری گشتی را برای مرمت به کنار کشیده اند نیزه شکسته او دیده شده که به گشتی زده و نتوانسته [۲۱] گومپاس کاسه دوری است سقفی با سریوشی از شیشه دارد که در روی عقربه مقناطی نصب نموده اند و دور کاسه را که سطح منصب عقربه است سی و دو خط کشیده وجهات اربعه را بین خطوط قسمت نموده و هر خطی را اسمی داده اند و بواسطه همان عقربه مقناطی اخراج گشتی را از خط مأمول دریا بند و فوراً بواسطه دم گشتی (سکان) گشتی را به خط مأمول آورند اول عوض گومپاس (کالامید) درست ہوده بودند بعد در سال ۱۷۰۶ میلادی (فلاؤبوز نوبیا) نام ایتابائی همین گومپاس معروف را تکمیل نموده در سال ۱۷۹۶ (کولومب) اول اخراج گومپاس را دریافت و در سال ۱۷۵۶ (روبرت نورمان) انگلیس خط (بردان) مقناطی میگشت زمین را کشف نمود (افق مقناطی) .

پیرون بگشد شکسته و در رفتہ این حیوان در ساحل افریقا و اطراف جزیره (گناریه) پیشتر است در ایام قدیم اهالی یونان به معبد خدای دریاندرها میبردند و قرمانیها مینمودند که خدای بحر ماهی نیزه دار را از سواحل یونان نابود نماید زیرا که ماهی نیزه دار ماهی تونس را که اهالی یونان زیاد دوست دارند و غذای ایشان است از سایر ماهی پیشتر صید میکند و هرجایی که ماهی نیزه دارد پدیده شود ماهی تونس میگردد و کاهی صیادان ماهی تونس ماصید خودشان دوچار این حیوان عجیب مهیب میشوند و صید و صیاد دریک هم‌اکه جان میدارند این حیوان مهیب یعنی ماهی نیزه دار صورت‌ماهی طولانی است در پشتش یک پرسا مثل کوهان شتر رویده زرشکمش سفید قره و سایر جسدش سیاه است مانکت می‌جگد و هلاکش می‌کند گوشت خوش طعم ولذیذی دارد با وجود این هیبت و صولات از یک کرم خیلی کوچک دریانی که از جنس سلک پشت است میترسد و در دست او عاج است تا کرمک پشت او چسبید القدر خود را به چوب و راست نم و پنه میدهد و حرکت میکند که می‌میرد.

یک جور از این ماهی نیزه دار هست که نیزه او مثل اره دندانه دارد او را اماماً می‌دار کوسید به رچه دچار شود مثل اره تیر او را می‌میرد.

ماهی اره دار

ولی اینچه تاکون ذکر نمودم از همه انها مهیب و قوی پلک دریاست که او را (آکول) کونند. قدش تا چهارده ذرع دیده سده حیوانی به این قوت وزور نه در

خشکی و نه در آب خلق نشده ساعتی سه فرسخ سامیکند از سواحل امریکا
تا سواحل اروپا شست سرکشی افراط و متصل اینهمه مسافت را بدور کشی
چرخ میزند و منتظر می شود که جیزی به آب پیدا زند و بلع گند هزار فرسخ را
به امیدیک جسد مردۀ انسان و حیوان که کاهی از کشی به آب اندازند لاینفک
دور میزند و سیر میگرد. دهنش به کشادی دروازه ایست که اسب سر با
فرومیزد و کشی کوچک را (او تکه) ماجد نفر سرنشین یکجا می بند کاهی در ناف
دریا دو گشتی که مزدیک هم لذکر اندازند از بک گشتی مدیکری عمله ما کراجی

